

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 marca 2025 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. – na podstawie art. 108 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1631) – przeliczył emeryturę ubezpieczonego M. P. od 1 stycznia 2025 r. tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony M. P. wniósł o przyznanie świadczenia w prawidłowej wysokości i przeliczenia emerytury, a nie waloryzacji, która w tym czasie przysługiwała.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji. ZUS wyjaśnił, że dokonał doliczenia składek: składki uzbierane na koncie po przyznaniu świadczenia w kwocie 175,88 zł podzielone przez średnie dalsze trwanie życia 212,50 + emerytura dotychczasowa 7.785,20 zł.

Postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2025 r. organ rentowy sprostował decyzję z 6 marca 2025 r. w części dotyczącej matematycznego sposobu wyliczenia świadczenia emerytalnego tj. w ten sposób, że: w punkcie II ALGORYTM OBLICZENIA ŚWIADCZENIA jest umieszczony zapis: wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej: $(175,88 + 0,00) / 218,90 = 7.786,03$ zł, który zastępuje się słowami: Po ponownym ustaleniu wysokość emerytury wynosi: $7.785,20 + (175,88 / 212,50) = 7.786,03$ zł.

W pismach z 23 kwietnia 2025 r. i 6 maja 2025 r. i 9 czerwca 2025r. skierowanych do ZUS i Sądu, ubezpieczony ponownie nie zgodził się z wyliczeniem emerytury. Wskazywał na zasady przeliczenia emerytury według art. 26 ustawy oraz powoływał się na brak waloryzacji w dniu 1 marca 2024 r., a także zarzucał brak waloryzacji emerytury pomostowej.

W odniesieniu do powyższych pism organ rentowy w piśmie z 15 maja 2025 r. podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie i poinformował, że przeliczenia emerytury dokonuje się na podstawie art. 108 ustawy emerytalnej, a nie na podstawie art. 26 ustawy. Ponadto emerytura pomostowa została przyznana ubezpieczonemu do dnia 24 kwietnia 2024 r., a od (...)r. ubezpieczona pobiera emeryturę powszechną. Skoro prawo do emerytury pomostowej ustało, to emerytura pomostowa nie podlega już kolejnym waloryzacjom, w tym waloryzacji z marca 2025 r. Emerytura powszechna została zwaloryzowana od 1 marca 2025 r., natomiast nie ma możliwości zwaloryzowania emerytury powszechnej od 1 marca 2024 r., ponieważ świadczenie to zostało przyznane w kwietniu 2024 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 13 czerwca 2025 r., sygn. akt IV U 625/25 oddalił odwołanie.

Podstawę tego rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia i rozważania Sądu I instancji. M. P. (ur. (...)) miał przyznane prawo do emerytury pomostowej na mocy decyzji z 18 sierpnia 2022 r., poczynwszy od 1 lipca 2022 r., w kwocie 6.208,94 zł brutto.

W dniu 26 marca 2024 r. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury. Decyzją z dnia 20 maja 2024 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał mu emeryturę od (...)r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne z uwzględnieniem ich waloryzacji, zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz kwota środków zewidencjonowanych na subkoncie, z uwzględnieniem ich waloryzacji. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Do obliczenia świadczenia przyjęto: kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji – 473.931,03 zł; kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego – 1.030.776,42 zł; kwotę środków zewidencjonowanych na subkoncie z uwzględnieniem ich waloryzacji – 199.473,48 zł; średnie dalsze trwanie życia -

218,90 miesięcy. Wyliczona kwota emerytury wyniosła 7.785,20 zł i została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26c ustawy emerytalnej: $(473.931,03 + 1.030.776,42 + 199.473,48) / 218,90 = 7.785,20$ zł.

W piśmie z 24 czerwca 2024 r. ubezpieczony zwrócił się do ZUS o wyjaśnienie poszczególnych składowych emerytury oraz o udzielenie informacji na pytania: ile środków zostało przeznaczonych z kwoty początkowej, a ile z subkonta na przedmiotowe świadczenie; dlaczego będąc na świadczeniu pomostowym nie miał możliwości przejścia na emeryturę w miesiącu korzystnym tj. lipcu, przez co jest stratny; ile wynosi najwyższy wiek emerytalny i na jakiej podstawie wyliczono, iż średnie dalsze trwanie życia w przypadku ubezpieczonego wynosi 218,90 miesięcy.

W kolejnym piśmie z 29 lipca 2024 r. ubezpieczony wniósł o wyjaśnienie składników emerytury; kwotowe wskazanie, ile środków przeznaczono z kwoty początkowej, a ile z subkonta; podanie górnej granicy wieku. Wskazał, że kwota kapitału początkowego i kwota zgromadzona na subkoncie należą do ubezpieczonego. Ubezpieczony stwierdził, iż ma zaniżoną emeryturę, a art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie powinien go dotyczyć.

W odpowiedzi z 16 sierpnia 2024 r. organ rentowy poinformował, że do obliczenia emerytury zostały uwzględnione następujące składniki: kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji, która wynosi: 473.931,03 zł; kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego, która wynosi: 1.030.776,42 zł; kwota środków zewidencjonowanych na subkoncie, z uwzględnieniem ich waloryzacji, która wynosi: 199.473,48 zł. Przy przyznawaniu świadczenia tj. emerytury powszechnej przyjęto najkorzystniejsze średnie dalsze trwanie życia, które wynosi: 218,90 miesięcy. Wyjaśniono również, że decyzją z dnia 20 maja 2024 r. została przyznana emerytura według nowych zasad zgodnie z art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1251 z późn. zm.).

W dniu 27 stycznia 2025 r. ubezpieczony złożył wniosek o ponowne obliczenie emerytury, z uwzględnieniem składek zapisanych na jego koncie po przyznaniu świadczenia. Ubezpieczony przedłożył imienny miesięczny raport rozliczeniowy za listopad 2024 r., w którym został wykazany jako zleceniobiorca u A. K. prowadzącego działalność pod firmą (...).

Zaskarżoną decyzją z dnia 6 marca 2025 r. ZUS Oddział w T. – na podstawie art. 108 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1631) – przeliczył emeryturę ubezpieczonego od 1 stycznia 2025 r. tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku. Emeryturę ustaloną w kwocie 7.785,20 zł zwiększono o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie po dniu ponownego ustalenia wysokości emerytury do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ich waloryzacji, przez średnie dalsze trwanie życia ustalone dla ubezpieczonego według wieku w dniu złożenia tego wniosku tj. w dniu 27 stycznia 2025 r. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej: $7.785,20 + (175,88/212,50) = 7.786,03$ zł. Emerytura po waloryzacji – od 1 marca 2025 r. - przysługuje w kwocie 8.214,26 zł.

Powyższy stan faktyczny był bezsporny i został ustalony na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sądowych oraz w aktach prowadzonych przez organ rentowy, które były jasne, pełne i rzetelne, a ich moc dowodowa nie była kwestionowana przez żadną ze stron, nie budziły one również wątpliwości Sądu.

Kwestia sporna w niniejszej sprawie sprowadzała się do ustalenia prawidłowości wyliczenia emerytury ubezpieczonego M. P..

Przechodząc do rozważań prawnych na tle niniejszej sprawy Sąd Okręgowy wskazał, że na mocy art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1631), jeżeli po dniu, od którego przyznano emeryturę określoną w art. 24 lub 24a, emeryt podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, wysokość świadczenia ulega ponownemu ustaleniu w sposób określony w ust. 2. Na mocy art. 108 ust. 2 ustawy, emerytury obliczone według zasad określonych w art. 26 powiększa się o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury, o której mowa w art. 24 i 24a, zwaloryzowanych zgodnie z art. 25 przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie

życia ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ust. 4 i 5. Złożenie przez członka otwartego funduszu emerytalnego wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury, o której mowa w art. 24 lub art. 24a, oznacza jednocześnie złożenie wniosku o ponowne ustalenie wysokości okresowej emerytury kapitałowej w trybie art. 25 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych (ust. 2a). Ponowne ustalenie wysokości emerytury następuje na wniosek zgłoszony nie wcześniej niż po upływie roku kalendarzowego lub po ustaniu ubezpieczeń emerytalnego i rentowych (ust. 3). Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek zaewidencjonowanych od miesiąca, od którego została podjęta wypłata emerytury po raz pierwszy, do miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury (ust. 4). Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do kolejnych wniosków o ustalenie emerytury w nowej wysokości (ust. 5).

W realiach niniejszej sprawy ubezpieczony miał przyznane prawo do wcześniejszej emerytury pomostowej i następnie od (...) r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego, pobiera emeryturę przyznaną według nowych zasad zgodnie z art. 24 ustawy emerytalnej. W dniu (...) r. ubezpieczony osiągnął powszechny wiek emerytalny 65 lat. Średnie dalsze trwanie życia – zgodnie z komunikatem Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 26 marca 2024 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn - przyjęte na dzień złożenia wniosku emerytalnego wynosiło 218,9 miesięcy i został uwzględniony przy wyliczeniu emerytury, która wyniosła 7.785,20 zł. Następnie w dniu 27 stycznia 2025 r. ubezpieczony złożył wniosek o ponowne obliczenie emerytury, z uwzględnieniem składek zapisanych na jego koncie po przyznaniu świadczenia. Art. 108 ust. 1 ustawy emerytalnej umożliwia przeliczenie emerytury określonej w art. 24 lub 24a, jeżeli emeryt podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. W ust. 2 wskazanego przepisu ustawy emerytalnej został zaprezentowany sposób przeliczenia świadczenia tj. podzielenie składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury i zwaloryzowanych zgodnie z art. 25 przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury. W przypadku ubezpieczonego wynikająca z imiennego raportu miesięcznego za listopad 2024 r. (jedyne okres podlegania ubezpieczeniom po dacie przyznania prawa do emerytury powszechnej) kwota składek na ubezpieczenie emerytalne to 175,88 zł (2 x 87,94 zł), a średnie dalsze trwanie życia na dzień złożenia wniosku tj. dla wieku 65 lat i 9 miesięcy to 212,50 miesięcy (zgodnie z cytowanym wyżej komunikatem z 2024 r.). Wynik podzielenia kwoty składek 175,88 zł przez 212,50 miesięcy daje 0,83 zł. Poprzez doliczenie kwoty 0,83 zł do wcześniej ustalonej wysokości emerytury 7.785,20 zł, otrzymujemy kwotę 7.786,03 zł, jak prawidłowo ustalił organ rentowy. Wobec tego kwota wyrównania za styczeń i luty 2025 r. wynosi 1,66 zł.

Wyliczona kwota 7.786,03 zł została przez ZUS zwaloryzowana zgodnie z komunikatem Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 lutego 2025 r. w sprawie wskaźnika waloryzacji emerytur i rent w 2025 r. (M.P. z 2025 r. poz. 129), wydanym na podstawie art. 89 ust. 6 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w którym ogłoszono, że wskaźnik waloryzacji emerytur i rent w 2025 r. wynosi 105,5%. Pomnożenie przeliczonej wysokości emerytury ubezpieczonego (7.786,03 zł) przez wskaźnik waloryzacji 105,5% dało kwotę 8.214,26 zł – taka kwota została także wskazana w zaskarżonej decyzji i obowiązuje od 1 marca 2025 r.

Sąd Okręgowy zauważył, że co prawda w zaskarżonej decyzji ZUS wskazał na przyjęte średnie dalsze trwanie życia 218,90 miesięcy, a więc na dzień złożenia wniosku o emeryturę, a nie na dzień złożenia wniosku o przeliczenie emerytury, to jednak była to omyłka pisarska. Postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2025 r. organ rentowy sprostował decyzję z 6 marca 2025 r. zastępując „ $(175,88 + 0,00) / 218,90 = 7.786,03 \text{ zł}$ ” działaniem matematycznym „ $7.785,20 + (175,88 / 212,50) = 7.786,03 \text{ zł}$ ”. Pomimo błędnego wskazania średniego dalszego trwania życia w zaskarżonej decyzji, wyliczenia zostały jednak dokonane prawidłowo z uwzględnieniem średniego dalszego trwania życia wynoszącego 212,50 miesięcy tj. obowiązującego dla ubezpieczonego w wieku 65 lat i 9 miesięcy (por. komunikat Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 26 marca 2024 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn).

Wobec powyższego Sąd I instancji stwierdził, że organ rentowy na mocy zaskarżonej decyzji w sposób prawidłowy dokonał przeliczenia emerytury ubezpieczonego z uwzględnieniem składek odprowadzonych za listopad 2024 r. Ubezpieczony wskazał, iż ZUS przeliczył waloryzację. W zaskarżonej decyzji organ rentowy wyliczył wysokość świadczenia poczynawszy od miesiąca złożenia wniosku tj. od stycznia 2025 r., emerytura wzrosła o 0,83 zł, a więc za styczeń i luty 2025 r. było to łącznie 1,66 zł. Organ rentowy jednocześnie wskazał na coroczną waloryzację świadczenia

od 1 marca 2025 r. i podał kwotę świadczenia po dokonaniu tejże waloryzacji, z uwzględnieniem wzrostu świadczenia w związku z dokonany przeliczeniem. Organ rentowy słusznie wyjaśnił w toku postępowania, że przeliczenie emerytury następuje na zasadach określonych w cytowanym wyżej art. 108 ustawy emerytalnej. Emerytura została wcześniej obliczona na mocy art. 26 ustawy emerytalnej tj. w momencie przyznania prawa do tego świadczenia, natomiast obliczenie zgodnie z wnioskiem ubezpieczonego o przeliczenie świadczenia w oparciu o składki odprowadzone po przyznaniu prawa do emerytury następuje na zasadach określonych w art. 108 ustawy.

Ponadto niemożliwe jest – czego się domaga ubezpieczony – zwaloryzowanie przysługującej emerytury od 1 marca 2024 r. Świadczenie zostało przyznane od (...). Jak stanowi art. 88 ust. 1 ustawy emerytalnej, emerytura i renty podlegają corocznie waloryzacji od dnia 1 marca. Zgodnie z ust. 3 waloryzacji podlega kwota świadczenia i podstawa jego wymiaru w wysokości przysługującej ostatniego dnia lutego roku kalendarzowego, w którym przeprowadza się waloryzację. Ponadto waloryzacja obejmuje emerytury i renty przyznane przed terminem waloryzacji (ust. 4). Na dzień dokonania waloryzacji ubezpieczony nie miał przyznanego świadczenia emerytalnego, wobec tego niemożliwe było dokonanie waloryzacji.

Ubezpieczony odnosił się w toku postępowania również do kwestii waloryzacji emerytury pomostowej. Należy zauważyć, że kwestia sporna w niniejszej sprawie dotyczyła prawidłowości wyliczenia emerytury powszechnej, a nie emerytury pomostowej, która została zastąpiona emeryturą powszechną na wniosek ubezpieczonego złożony w dniu 26 marca 2024 r. Sąd Okręgowy zwrócił uwagę, iż jest związany treścią zaskarżonej decyzji. Treść decyzji organu rentowego wyznacza zakres i przedmiot rozpoznania sądowego, w którym sąd rozstrzyga o zasadności odwołania w granicach przedmiotu zaskarżonej decyzji. Sąd nie działa w zastępstwie organu rentowego i choć samodzielnie oraz we własnym zakresie rozstrzyga wszelkie kwestie objęte treścią zaskarżonej decyzji, to jego rozstrzygnięcie odnosi się do tejże decyzji (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 2011r., III UZ 17/11).

Ponadto, co słuszne zauważył organ rentowy, emerytura pomostowa została przyznana ubezpieczonemu do dnia 24 kwietnia 2024 r., a od tego dnia ubezpieczony pobiera emeryturę powszechną, a więc, jeśli prawo do emerytury pomostowej ustało, to emerytura pomostowa nie podlega już kolejnym waloryzacjom, w tym waloryzacji z marca 2025 r.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy oddalił odwołanie ubezpieczonego jako bezzasadne, na mocy art. 477¹⁴ §1 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł ubezpieczony zaskarżając go w całości zarzucając:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, w szczególności art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz przepisów regulujących sposób obliczania wysokości świadczeń emerytalnych, poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie przy ustalaniu wysokości emerytury powszechnej w miejsce emerytury pomostowej.
2. pominięcie okoliczności faktycznych mających istotne znaczenie dla sprawy, w tym rzeczywistej podstawy wymiaru składek oraz niespójności w przeliczeniu świadczenia.

Mając na uwadze powyższe zarzuty apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie odwołania poprzez zobowiązanie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych do prawidłowego przeliczenia wysokości emerytury powszechnej z uwzględnieniem wszystkich okresów składkowych i nieskładkowych oraz właściwej podstawy wymiaru, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Toruniu.

W uzasadnieniu apelacji skarżący wskazał, że w jego ocenie Sąd błędnie ocenił zarówno stan faktyczny, jak i prawny sprawy. Nie uwzględniono w pełni jego stanowiska, a wyliczenie dokonane przez ZUS przy przekształceniu emerytury pomostowej na powszechną jest niekorzystne i niezgodne z obowiązującymi przepisami. W szczególności nie uwzględniono rzeczywistego wpływu podstawy wymiaru oraz wskaźników waloryzacyjnych na wysokość świadczenia. Powołując się na art. 24 ust. 1 ustawy emerytalnej zdaniem skarżącego doszło do rażącego pogorszenia jego warunków emerytalnych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja ubezpieczonego podlegała oddaleniu jako niezasadna.

Przedmiotem sporu w rozpoznawanej sprawie prawidłowości wyliczenia emerytury ubezpieczonego M. P. decyzją z dnia 6 marca 2025 r.

Sąd I instancji ustalając stan faktyczny oparł się na całokształcie zebranego materiału dowodowego, należycie go rozważył i wskazał jakim środkiem dowodowym dał wiarę, przedstawiając prawidłową ich ocenę, którą właściwie uargumentował. Całość podjętych ustaleń faktycznych tego Sądu przedstawiona w pisemnym uzasadnieniu wyroku zasługuje na akceptację. Ustalenia te jako prawidłowe i znajdujące oparcie w materiale dowodowym Sąd Apelacyjny podziela przyjmując za własne, w związku z czym nie ma konieczności ich ponownego przytaczania w całości (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 22 lutego 2010 r., I UK 233/09, z dnia 24 września 2009 r., II PK 58/09, z dnia 5 listopada 1998 r. I PKN 339/98 i postanowienie z dnia 22 kwietnia 1997 r., II UKN 61/97).

Wyjaśnić dalej należy, że w sytuacji, gdy sąd drugiej instancji w pełni podziela ocenę dowodów, której dokonał sąd pierwszej instancji, to nie ma obowiązku ponownego przytaczania w uzasadnieniu wydanego orzeczenia przyczyn, dla których określonym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej. W takim wypadku wystarczy zdecydowane stwierdzenie sądu odwoławczego, że podziela argumentację zamieszczoną w uzasadnieniu wyroku sądu pierwszej instancji, w którym poszczególne dowody zostały wyczerpująco omówione, i traktuje ustalenia pierwszoinstancyjne jako własne. Nie ma również przeszkód, aby sąd drugiej instancji odwołał się także do oceny prawnej sądu pierwszej instancji, jeżeli w pełni ją podziela i uznaje za wyczerpującą (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 4 lipca 2012 r., I CSK 72/12; wyrok Sądu Najwyższego z 11 września 2014 r., II PK 284/13). Taki sposób sporządzenia uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego w obecnym stanie prawnym wynika wprost z art. 387 §2¹ k.p.c. w brzmieniu obowiązującym od 7 listopada 2019 r.

Przypomnieć należy, że M. P. miał przyznane prawo do emerytury pomostowej na mocy decyzji z 18 sierpnia 2022 r., począwszy od 1 lipca 2022 r. W dniu 26 marca 2024 r. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury. Decyzją z dnia 20 maja 2024 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 24 ustawy emerytalnej przyznał mu emeryturę od (...) r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Do obliczenia świadczenia przyjęto: kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji – 473.931,03 zł; kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego – 1.030.776,42 zł; kwotę środków zewidencjonowanych na subkoncie z uwzględnieniem ich waloryzacji – 199.473,48 zł; średnie dalsze trwanie życia - 218,90 miesięcy. Wyliczona kwota emerytury wyniosła 7.785,20 zł i została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26c ustawy emerytalnej: $(473.931,03 + 1.030.776,42 + 199.473,48) / 218,90 = 7.785,20 \text{ zł}$.

Ubezpieczony w dniu 27 stycznia 2025 r. złożył wniosek o ponowne obliczenie emerytury, z uwzględnieniem składek zapisanych na jego koncie po przyznaniu świadczenia. Ubezpieczony przedłożył imienny miesięczny raport rozliczeniowy za listopad 2024 r., w którym został wykazany jako zleceniobiorca u A. K. prowadzącego działalność pod firmą (...). Zaskarżoną decyzją z dnia 6 marca 2025 r. pozwany na podstawie art. 108 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. ustawy emerytalnej przeliczył emeryturę ubezpieczonego od 1 stycznia 2025 r. tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku. Emeryturę ustaloną w kwocie 7.785,20 zł zwiększono o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie po dniu ponownego ustalenia wysokości emerytury do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ich waloryzacji, przez średnie dalsze trwanie życia ustalone dla ubezpieczonego według wieku w dniu złożenia tego wniosku tj. w dniu 27 stycznia 2025 r. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej: $7.785,20 + (175,88/212,50) = 7.786,03$ zł. Emerytura po waloryzacji – od 1 marca 2025 r. - przysługuje w kwocie 8.214,26 zł.

Sąd I instancji prawidłowo wskazał, że art. 108 ustawy emerytalnej umożliwia przeliczenie emerytury określonej w art. 24 lub 24a, jeżeli emeryt podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. Zgodnie z treścią art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli po dniu,

od którego przyznano emeryturę określoną w art. 24 lub 24a, emeryt podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, wysokość świadczenia ulega ponownemu ustaleniu w sposób określony w ust. 2. Na mocy art. 108 ust. 2 ustawy, emerytury obliczone według zasad określonych w art. 26 powiększa się o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury, o której mowa w art. 24 i 24a, zwaloryzowanych zgodnie z art. 25 przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ust. 4 i 5. Złożenie przez członka otwartego funduszu emerytalnego wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury, o której mowa w art. 24 lub art. 24a, oznacza jednocześnie złożenie wniosku o ponowne ustalenie wysokości okresowej emerytury kapitałowej w trybie art. 25 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych (ust. 2a). Ponowne ustalenie wysokości emerytury następuje na wniosek zgłoszony nie wcześniej niż po upływie roku kalendarzowego lub po ustaniu ubezpieczeń emerytalnego i rentowych (ust. 3). Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek zaewidencjonowanych od miesiąca, od którego została podjęta wypłata emerytury po raz pierwszy, do miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury (ust. 4). Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do kolejnych wniosków o ustalenie emerytury w nowej wysokości (ust. 5).

W apelacji ubezpieczony powołując się na art. 24 ust. 1 i 2 ustawy emerytalnej uznał, że w jego ocenie Sąd Okręgowy błędnie ocenił stan faktyczny i prawny sprawy. Wbrew twierdzeniom apelującego nie zostały pominięte okoliczności faktyczne mające znaczenie dla sprawy w tym rzeczywista podstawa wymiaru składek. Zdaniem skarżącego przekształcenie emerytury pomostowej na powszechną jest niekorzystne oraz nie uwzględniono wskaźników waloryzacyjnych na wysokość świadczenia. Zdaniem Sądu odwoławczego apelacja M. P. stanowi jedynie niczym nie uzasadnioną polemikę z prawidłowym rozstrzygnięciem Sądu I instancji.

Pozwany organ rentowy przeliczając emeryturę ubezpieczonego zgodnie z jego wnioskiem prawidłowo kwotę emerytury 7.785,20 zł zwiększył o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie po dniu ponownego ustalenia wysokości emerytury do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ich waloryzacji, przez średnie dalsze trwanie życia ustalone dla ubezpieczonego według wieku w dniu złożenia tego wniosku tj. w dniu 27 stycznia 2025 r. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej: $7.785,20 + (175,88/212,50) = 7.786,03$ zł. Emerytura po waloryzacji – od 1 marca 2025 r. - przysługuje w kwocie 8.214,26 zł.

W odniesieniu do twierdzenia ubezpieczonego, że przekształcenie emerytury pomostowej w powszechną było niekorzystne oraz nie uwzględnieniu wskaźników waloryzacyjnych na wysokość świadczenia należy wskazać, że emerytura powszechna i emerytura pomostowa to dwa różne świadczenia przyznawane na podstawie odrębnych przepisów. Sąd Okręgowy prawidłowo wskazał, że niemożliwe jest zwaloryzowanie przysługującej ubezpieczonemu emerytury od 1 marca 2024 r., ponieważ świadczenie zostało przyznane od (...) r. Zgodnie z art. 88 ust. 1 ustawy emerytalnej, emerytury i renty podlegają corocznie waloryzacji od dnia 1 marca. Zgodnie z ust. 3 waloryzacji podlega kwota świadczenia i podstawa jego wymiaru w wysokości przysługującej ostatniego dnia lutego roku kalendarzowego, w którym przeprowadza się waloryzację. Ponadto waloryzacja obejmuje emerytury i renty przyznane przed terminem waloryzacji (ust. 4). Na dzień dokonania waloryzacji ubezpieczony nie miał przyznanego świadczenia emerytalnego, wobec tego niemożliwe było dokonanie waloryzacji.

Również prawidłowo Sąd Okręgowy zauważył, że emerytura pomostowa została zastąpiona emeryturą powszechną na wniosek ubezpieczonego złożony w dniu 26 marca 2024 r. Prawo do emerytury pomostowej ubezpieczony nabył zgodnie z decyzją z dnia 18 sierpnia 2022 r. na podstawie ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych. Świadczenie zostało przyznane od 1 lipca 2022 r. do dnia poprzedzającego dzień osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego. Natomiast emerytura powszechna została przyznana M. P. na jego wniosek z dnia 26 marca 2024 r. na mocy decyzji z dnia 20 maja 2024 r. Świadczenie zostało przyznane ubezpieczonemu od dnia (...). tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego.

Mając na uwadze powyższe rozważania wyrok Sadu Okręgowego jest prawidłowy i odpowiada prawu.

W tym stanie rzeczy, nie znajdując podstaw do uwzględnienia apelacji ubezpieczonego, działając na podstawie art. 385 k.p.c., Sąd II instancji apelację oddalił.

SSA Daria Stanek